

Uusi muok,

Lemmen

kirjuri

1930

Lemmen kirjuri

Uusi mukaeltu suomennos

Hämeen Kirjapaino Oy. Tampere 1930.

Kirjekaavio rakkaus- ja kosimaskirjeille.

Kallis Laura.

Turhaan koettaisin minä salata niitä tunteita, jotka vastaan seisomatta ovat valloittaneet sydämeni, jos et Sinä, kallis Laura; hylkää niitä. Sinä olet jo varmaan havainnut sen syvän vaikutuksen, minkä sinä olet tehnyt nuorukaiseen, joka ei pitäisi mitään onnea korkeampana kuin sen, että hän tietäisi Sinun sydämesi, ei halveksivan hänen mielihartauttansa. Levottomana kysyn minä itseltäni, kuinka voisin minä ilmoittaa Sinulle tunteeni ja vavisten odotan minä tuomiota. Oi kuinka mielelläni tahtoisin Sinulle selittää kuinka äärettömästi minä rakastan ja arvossa pidän Sinua. Kuinka usein ovatkaan tunteeni ilmaukset kielelläni pyörineet! Mutta minä en ole uskaltanut ilmaista niitä. Kuinka levoton olenkaan tahtonut silmistäsi lukea sitä tunnetta mikä Sinussa lienee minua kohtaan. Onko se vaan ystä-

vyys ja hyväntahtoisuus? Oi, minussa on Sinua kohtaan jotain lämpimämpää tunnetta, minä tunnen harrasta rakkautta. Tunnen että olen peräti onneton jos et Sinä vastaa tähän sydämelliseen esitykseeni; jos ei Sinun sydämessäsi myös asu sitä vastaava tunne. Voi, minä menehdyn levottomuudesta, kumes olet tuominut kohtalostani, kunnes olet sanonut kuinka otat vilpittömän tunnustukseni vastaan! Älä anna minun kauvan olla tässä tuskallisessa epä tietoisuudessa, vaan lahjoita minulle yhdellä ainoalla rivillä suloisin toivo tai katkerin tuska!

Sinun kallis Laura

Halpa-arvoinen ihailijasi

Vilho R.

Arvoisa neiti!

Teidän minulle tutut, jalot ajatuksenne rohkaisevat minua kirjoittamaan tätä kirjettä. Saatuani onnen tulla tuttavuuteen Teidän kanssanne ja edelleen jatkuvassa kanssakäymisessä opittuani tuntemaan Teitä, sanoo minulle sydämeni, että Teissä olen löytävä elämänkumppanini, jommoista itselleni ha-

luan. Kun nyt ei ainoastaan taipumus vaan myös talouteni vakavasti käskee minua etsimään puolisoa joka miellyttävänä seisoo rinnallani, niin en sen kauemmin viivyttelen hankkiessani tulevan elämäni suhteen varmaa tietoa tällä suoralla kysymyksellä: Voitteko myöntyä minun toivomukseeni? Niinkuin tiedätte, on minulla hyvä toimeentulo ja minä olen sitäpaitsi lujasti päättänyt koettaa tehdä Teidät onnelliseksi jos Te tahdotte koko elinajaksi lahjoittaa minulle sydämenne ja kätenne. Tehkää sentähden hyvin ja antakaa selitys, että pääsen tästä epä-tietoisuudesta. Samoin kuin minä, toivon Teidänkin antavan minulle hyvin mietityn ja päättävän vastauksen. Olkoon millainen tahansa, olen aina oleva uskollinen ystävänne ja jos Te lahjoitatte minulle vastalempenne, katsoisin sitä onneksi, jonka äärettömyys käy yli rohkeimpienkin toiveitteni.

Antakaa anteeksi että kirjeessä ilmoitan siitä mitä suullisestikin olisin voinut sanoa. Ikävöimisellä odottaen vastaustanne, arvoisa neiti, kirjoittaa

uskollinen inailijanne
N. N.

Armas Anni.

Minä olen liian kauvan tuntenut ja arvossa pitänyt sinua, hyvä Anni, etten olisi syvästi ihastunut Sinun hyvään sydämeesi, herttaiseen sävyisyyteesi ja kaikkiin yleviin ominaisuuksiisi. Minä tiedän etteivät sydämeni tunteet voi olla Sinulle oudot. Sinun on täytynyt huomata kuinka hartaasti minä olen kiintynyt Sinuun, Anni kultaseni! Tämä tunne Sinua kohtaan on ylen vahva, ylen pysyväinen, jonka tähden se saattaa minut hartaasti toivomaan saadakseni alati tuntea itseni onnelliseksi Sinun rinnallasi. Jos Sinulla on samat tunteet minua kohtaan, jos tunnet sydämesi taipuvaksi minun kanssani jakamaan tämän elämän onnea ja vaivoja, jos uskot meidän keskinäisellä rakkaudella ja luottamuksella taitavamme sulostuttaa toistemme elämää, niin rohkenen tarjota Sinulle kättäni, miehen kättä jolla on vilpittön tarkoitus kaikissa oloissa, joka ei mitään tahdo enemmän kuin Sinun etuasi, joka ei tiedä mitään kalliimpaa kuin Sinun sydämesi. Jos havaitset itsesi onnelliseksi näistä

minun mielipiteistäni, niin tee siis minut onnellisimmaksi ihmiseksi maan päällä myöntävällä vastauksellasi sydämelliseen pyyntööni. Vaikkapa olisinkin erehtynyt tunteesi suhteen minua kohtaan, en minä herkene hartaalla hellyydellä ja lemmellä toivomasta Sinun parastasi, kadehtimatta sitä, joka minua onnellisempana saa olla kätesi ja sydämesi omistaja.

Vilpitön ystäväsi

N. N.

Kunnioitettu neiti.

Minä en tiedä pitääkö minun lukea se päivä onnellisimmaksi elämässäni, jona Teidän isänne otti minut liiketoverikseen; sillä jos onnetar soikin minulle sen edun, että sain edistää itseäni ammatissani, niin olen taas kadottanut vapauteni. Menettänyt sydämeni levon sen jälkeen kun Teidät ensikerän näin. Tähän asti olen syvälle kätkenyt rakkauteni Teihin, mutta nyt ei se enää ole mahdollista. Salattu lempi kosti hirveästi,

se haavoitti minua, enkä minä voinut kohtalossani toivoa milloinkaan helpoitusta. Suruni oli suuri nähdessäni ympärillänne nuoria miehiä, joita minun valitettavasti oli pidettävä itseäni etevämpinä, vaikka ei heillä olekaan niin harrasta rakkautta Teihin kuin minulla. Minun varani ovat tosiaan vaan keskinkertaiset ja minun täytyy peljätä että isänne on myöntävä tyttärensä käden sille jonka omaisuus on sen vertainen. Taikka rankaisetteko Te minua vihallanne, kun olen ollut kyllin rohkea ilmaisemaan rakkauteni Teihin? Minä uskallan sen kuitenkin vaikka senkin uhalla että poistan onnen vielä kauemmaksi luotani. Mutta olkoonpa: olkoon toivottomuus minulle sallittu. Minä kyllä kärsin, koska olen valmis uhraamaan henkeni Teidän edestänne.

Myöntykää kunnioitettu neiti kuitenkin yhteen rukoukseen: antakaa minun tietää saanko toivoa mitään tulevaisuuden suhteen että varallisuuden eroitus ei vastedes ole estävä lähenemistä. Mutta jos ei minulle suoda tätä onnen toivoa, niin minä ikuisella vaitiololla koetan unohtaa elämän suoisinta unelmaa.

Vastaanottakaa vilpitön vakuutus hartaimmasta kunnioituksesta.

Teidän palvelijanne
N. N.

Kallisarvoinen neiti.

Teidän hyvä sydämenne, lahjakkuutenne ja — miksei — kaunis muotonne yhdessä mieluisen ja viehättävän olennon kanssa ovat ominaisuuksia, jotka Teitä ensikerran nähdessäni herättivät minussa tunteita, joihin myös on liittynyt totisin kunnioitus. Siitä syystä katson lähempää yhdistystä Teidän kanssanne perin onnelliseksi minulle. Minä kysyn siis Teiltä saatatteko myöntyä rupeamaan elämänkumppanikseni. Toisin sanoen: tahdotteko yhdistää kohtalonne minun kohtalooni. Sentähden sanon teille teeskentelemättä että minulla Teitä kohtaan on hartain mielisuosio ja kunnioitus. Jos Te tyytyisitte elämään yhdessä minun kanssani niin minun hartain toivoni olisi täytetty. Jos taas vastauksenne ei ole mieleni mukainen,

en kuitenkaan lakkaa olemasta Teidän harras ystävänne ja palvelijanne.

N. N.

Jalomielinen rouva.

Siinä hartaassa toivossa että Te, hyvä rouva, pidätte minua vilpittömänä ystävänä, tunnen itsessäni vähempää ujoutta ilmais-
takseni ja selittääkseni jo kauan minulla ol-
lutta tunnetta semmoisella rohkeamielisyys-
dellä, jota ette katsone sopimattomaksi mie-
helle joka jo on ennättänyt nuoruuden haa-
veksimisia edemmäksi.

Te tunnette minun olosuhteeni, Te tie-
dätte ettei vastenmielisyys aviosäädyn suh-
teen ole pysyttänyt minua tähän asti nai-
mattomana, sen on tehnyt ainoastaan toi-
meentulon vajavaisuus ja pelko että saat-
taisin itseni ja perheeni puutteellisiin oloihin.
Viime aikoina on varallisuuteni kuitenkin
muuttunut edukseni, olen tullut vakavalle
pohjalle ja sellaisesta pulasta vallan vapaaksi,
Mutta asiatoimeni laventamisen ohessa tun-
nen minä harrasta tarvetta elämäkumppa-

nista, en haluaisi olla kauempaa yksin, ja talouteni tarvitsee myös hyvässä kunnossa pysyäkseen toimellisen vaimon huolellisuutta, järjestelyä ja säästäväisyyttä. Jos Te ette ole sidottu leskenä pysymisen lupauksella, jos en minä ole Teistä vastemielinen ja jos uskotte että, vaikka en voikaan korvata edesmenneen miehennä kadottamista, minä toki voin lieventää kaipausta, niin Teitä sydämellisesti ja ikävöimisellä pyydän suostumaan pyyntööni ja lahjoittamaan minulle kätenne, ja minä voin vakuuttaa, että niin paljon kuin minuun tulee Te ette milloinkaan saa syytä katua päätöstänne. Hartaimmalla mielisuosiolla ja kunnioituksella

Vilpitön palvelijanne

N. N.

Neiti N. N:lle.

Kauan olen minä hiljaisuudessa katsellut Teitä häiritsemättä tekojanne. Nyt en kauemmin saata olla vaiti olluksi, ilmoittamatta Teille, että menettelytapanne on huono mi-

nua kohtaan. Karttaen lähempää selitystä, sillä asia ei siitä muutu, tahdon vaan mainita että olette käyttänyt minun rakkauttani ainoastaan välikappaleena, päästäksenne hollhoojanne valvonnasta vapaampaan valtaan, tahtomatta olla minun omani puhtaalla sydämellisellä lemmellä, josta kuitenkin suunne mitä suloisemmilla sanoilla on usein vakuuttanut. Nyt on se harha täydellisesti hävtenyt, kaikeksi onneksi toki hyvään aikaan. Tuttavuutemme alusta olen minä rakastanut Teitä kaikella sydämeni lämmöllä ja niin kovasti kun sentähden tunnenkin sen itseeni sattuneen, kiitän kuitenkin lempeää onnetarta sen sallimuksesta. Minä pidän meidän tähän asti ollutta ystävyyttämme rauenneena. Eläkää onnellisena.

N. N.

Hyvä Vilho.

Mitä minun pitää Sinulle, Vilho kulta, vastata? Minä vastaanotin kirjeesi sillä iloisella aavistuksella että se sisältäisi jotakin suloista — olihan se jo tervetullut sen vuoksi

että se oli Sinulta! Mutta kuinka minä hämmästyinkään havaitessani tunteen todeksi, jota tuskin olen voinut aavistaa, vielä vähemmin saada selvitetyksi mielessäni. Oi, minä kyllä tunnen että Sinä olet äärettömän kallis sydämelleni, mutta en uskaltanut itselleni tunnustaa että se tunne oli niin syvää, niin tärkeä koko Sinun elämäsi edulle kuin kirjeestäsi näin. Sinä odotat vastausta joka antaa päätöksen kohtalollesi. Voi Vilho, onko minulla oikeus vastata? Onko minulla oikeutta suoraan sanoa? Sinun jalo uskalluksesi sen tosin ansaitsee, mutta minä en tohdi sanoa kaikkea, mitä sydämeni tuntee! Minä en tohdi paperin haltuun uskoa lauseita, jotka ovat tärkeitä elämäni onnelle ja jotka kenties ikipäiviksi riistäisivät levon minulta. Hyvä Vilho! Ole vakuutettu ettei kukaan likemmin ja hartaammin ota osaa kohtaloosi kuin minä, ja mantaako se lempeä huoli Sinun levollisuutesi suhteen, jonka olemista minä en voi salata, olla yhtä rakas Sinun sydämellesi kuin se on pyhä minun sydämelleni.

Totinen ystäväsi
Laura.

Arvoisa herra.

Teidän kirjeenne ja sen odottamaton sisältö ei voinut muuta kuin nostaa kiitollisuutta, minun vaatimukseni eivät koskaan ole olleet semmoiset, etten pitäisi itseäni onnellisena kunnianarvoisen miehen rakkaudesta, hiljaisessa ja huomaamattomassa piirissä, joka on raskauttavista huolista vapaa, mutta kuitenkin kaipaa työteliäisyyttä. Minä en ole katsonut tarvitsevani salata näitä ajatuksiani, vaikka minun täytyy pyytää ettette pidä niitä vastauksena kirjeeseen. Minä en, niinkuin tiedätte, oleskele vanhempieni luona, ja koko elämässä näin tärkeässä asiassa ei ole ainoastaan velvollisuuteni vaan tarpeellistakin kuulustaa heidän mieltään. Minä kirjoitan heille huomenna ja pyydän isäni antamaan Teille päättävän vastauksen. Kuin ikänä se tulee olemaan, pyydän Teitä olemaan vakuutettu siitä totisesta arvonnosta, piirrän

Palvelijattarenne

N. N.

Herra Luutnantti.

Teidän ilmoituksenne on minulle sangen kunnioitettava, mutta kuitenkin minä epäilen että ylen korkealle arvelette ansioitani että; minä Teidän arvelustanne olisin sopiva tulemaan puolisoskseen. Minä olen vielä nuori, kasvatettu kodilliseen yksinkertaisuuteen ja sitä suuren maailman seuraelämän tuntemusta vailla jota pitää Teidän morsiamenne olla, hänen hankkiakseen itselleen arvoa niissä seurakeskuksissa, joita Te voitte avata hänelle. Sen askeleen astuminen jota olette minulle ehdottanut, on ylen tärkeä minun suostuakseni siihen ilman tarkkaa edeltäpäin tutkimista ja ajattelemista ja sanottujen asi-anhaarain vuoksi en kuitenkaan hylkää tarjoustanne jos katsotte minun sopivan puolisoskseen tämän selityksen jälkeen, ja tunnustaa minulle aijotun kunnian ja Teidän luottavaisuutenne minuun.

Kunnioituksella

N. N.

Herra Kauppias.

Teidän odottamaton kirjeenne ja kunnioitava tarjous jonka se sisältää, ovat liian paljon hämmästyttäneet ja mielistelleet minua, että minun olisi mahdollista heti vastata siihen niin vakaasti kuin pitäisi. Te tiedätte että minulla on ollut ylen paljon kokemusta maailmassa, voidakseni tarkoin miettimättä astua niin tärkeätä askelta kuin se joka Teidän mielistelevä ystävyytenne minua koskee. Pyydän Teitä suomaan anteeksi että anon saadakseni ajatusaikaa ja että Te vielä tarkemmin tutkisitte sydäntänne josko se voipi tuntea itsensä onnelliseksi niistä ominaisuuksista joita Teidän hyvyysenne luulee minussa olevan suuremmassa mitassa. Se kunnioitus, joka minulla aina on ollut Teitä kohtaan, on muuttunut sulimmaksi kiittolisuudeksi, kun havaitsen kuinka suuren arvon Te panette minun persoonalleni, tarjotessanne minulle onnea, jota saatatte tarjota vaan sille, jolle omistatte suurinta luottamustanne. Sallikaa minun samalla luottamuksella vastata. Minä olen pyytänyt vähän ajatusaikaa, en epäillen ylevää luonnettanne ja vilpitöntä aikomustanne, sillä minä pidän

Teitä siksi korkeassa arvossa, väärin tunteakseni ominaisuuksianne, vaan osaksi sentähden että minun täytyy tutkia itseäni, osaksi siitä syystä että voin kysyä neuvoa sukulaisiltani, jotka kyllä eivät tule määräämään päätöstäni, mutta joiden neuvoille ja ajatuksille olen velvollinen arvoa antamaan ja joiden ystävyydelle on syytä saada minun luottamukseni. Sydämellisimmällä kunnituksella olen Teidän nöyryn palvelijanen
N. N.

Arvoisa isäntä.

Kirjoittaessanne minulle näen ilokseni, että olette huomioon ottanut minun tyttärenti Amandan ja tahdotte tarjota kätenne hänelle. Katson asiaa siltä kannalta että ei lapsia pidä pakoittaa kun heidän on niin tärkeä askel otettava. Otin tytön puheilleni, näytin hänelle kirjeenne ja kuulin suurimmalla mielihyvällä että hän mielellään suostuu tulemaan vaimoksenne. Kuten tiedätte, en minä juuri ole laajapuheinen vaan mainitsen ainoastaan, että Teitä tyttärenti ikävoitsee ja että se on oleva onnellinen päivä jolloin voin Teitä syleillä vävynäni.

Isällisellä ystävyydellä N. N.

Herra N. N.

Teidän käytöksenne on syvästi loukannut minua, niin että minun täytyy sanoa irti ystävällisistä väleistä kansanne. Minä voin olla iloinen että opetitte minua tuntemaan huonoja tapojanne ennen kuin se oli myöhäistä minulle, sillä kun Te jo ennen häitä käytätte itseänne niin sopimattomasti, mitä sitten minulle on jälkeinpäin odotettava? Totta on että humalatilanne oli syynä käytöksenne — mutta saako se mennä niin pitkälle mieheltä joka tahtoo olla sivistynyt? Muuten sain minä samassa tilaisuudessa tietää että Teidän laitanne on usein niin ollut ja että Te ylimalkaan olette viinaan menevä. Sentähden sanon minä suoraan: juopon kanssa en minä tahdo mennä naimisiin, ja välttääkseni enempiä mielipahaa, pyydän Teitä tästedes olemaan luokseni tulematta. Ne kihlat, jotka Teiltä olen saanut, lähetän myös takaisin ja vaadin myös saada takaisin sen sormuksen, joka joutui niin arvottomiin käsiin

N. N.

Kunnioitettu ystäväni:

Kuinka suuressa kiitollisuuden velassa Teille olenkaan niistä nautintorikkaista hetkistä, joita olen saanut kanssanne viettää! Varmaankin pidätte tätä minun kirjettäni kovin rohkeana ja tunkeilevana — en minä itsekään, vaikka tämän teenkin, oikein tiedä, mikä on saattanut minut näin rohkeaksi. Se mitä olen kokenut ja miten rohkea olen, ilmenee nyt tässä, sillä enhän minä kykene löytämään sanoja kuvaillakseni sitä haihtumatonta vaikutusta, jonka Te olette minua tehnyt. Suloinen, sanoin selittämätön tunne antoi minulle luvan rakastaa Teitä, ikuisesti rakastaa Teitä.

Nyt Te tunnette salaisuuteni, jota alussa tuskin rohkenin itsellenikään ilmaista. Teidän jalomielisyytenne, Teidän hyväsydämyssyytenne rohkenen luottamuksella toivoa. Älkää antako minulle sellaista vastausta,

joka merkitsisi sitä, että minun olisi Teidän arvonne vuoksi täytynyt pidättäytyä tästä tunnustuksesta. Odottaen pikaista ja toivorikasta vastaustanne olen edelleenkin Teidän

aina rakastava

N. N.

Hurmaava tyttönen!

Noin täytyy minun sinua nimittää, sillä muuten en saa selitetyksi itselleni, mikä ihmeellinen vetovoima sinussa on. Jo ensi katseesi tunkeutui sieluni sisimpään ja selvensi minulle, että minunkin rinnassani sydän sykkii. Sillä, tiedätkö mitä, armas-Eva, minä miltei itseänikin epäilin, kun kerran näin kauan olen ollut kylmänä kaikkia kauniita tyttöjä kohtaan. Väittävätpä monet, että Katri, Liisa ja vieläpä Maijukan olisivat kauniimpia kuin sinä. Mutta ne ovat sokeita! Ne eivät tiedä mitä kauneus on. Ei huulien purppura, ei poskien puna

eikä valkea iho tee naista kauniiksi ja ihastuttavaksi, mutta nuo siniset lähteet joihin taivas kuvastuu, nuo kirkaat, lempeät, sielukkaat silmät. Juuri ne, hyvä Eva, tekevät sinusta niin vaarallisen loitsijattaren. Voi, minä olen katsonut niin syvälle sinun silmiisi, olen juonut niistä autuutta, ja jos olisin runoilija, niin ylistäisin niitä yhtä lämpimästi kuin nyt rukoilen sitä hyvää henkeä, joka niistä huokuu ja joka ne omistaa, viatonta kuin lapsi, kaunista ja lempeää kuin enkeli, tuota rakastettavaa henkeä, joka irrottamattomien sitein on minun sieluuni kiintynyt ja jonka vuoksi minä tulen olemaan

sinun alati uskollinen
N. N.

Hyvin kunnioitettu neiti!

Tähän samaan aikaan vuosi sitten, saitte Te nähdä minun syvän suruni ettekä suinkaan saattanut ajatella saavanne minulta tänään kirjeen sellaisen minkä nyt kirjoi-

tan. Minä menetin rakkaan vaimoni, hyvän Matildani, joka siihen asti oli minulle ollut kaikki kaikessa. Olin ollut sanomattoman onnellinen. Te ymmärsitte sen suruni, koska tunsitte vainajan, jonka läheinen ystävä olitte ollut. Tekin hänen poismenoaan suritte ja katkerasti valititte. Ja katkeraa se olikin, ei yksin minun tähteni, vaan myöskin pikku lapsemme vuoksi, joka niin nuorena menetti äitinsä. Se koski Teihin kovasti, jalo neiti, ja senvuoksipa Te kohtelittekini minun tytär parkaani niin hellästi ja rakastavaisesti, tahdonpa sanoa äidillisesti, koska nyt keran kaikesta sydämestäni pyydän Teitä tulemaan puolisoikseni ja äidiksi pikku Kertuleni.

Eihän tällaisen pyynnön esittämisessä tarvitse olla monisanainen, ei tarvinne liioin vakuutella sitä kunnioitusta ja niitä tunteita, joita Teitä kohtaan tunnen. Te jo ajatuskantani tunnette ja tiedätte, miten suuressa arvossa Teitä pidän, kuinka suuriksi arvostelen Teidän hyveenne ja mainiot ominaisuutenne. Eikö niin, hyvä neiti? Te ainoastaan Te voitte tehdä minut yksinäisen onnelliseksi. Oi, tahdotteko sen tehdä? Vas-

tatkaa minulle heti. Sallikaa, jalo neiti, minun jo ennen tämän viikon loppua vastaanottaa ne kädestänne lähteneet rivit, jotka ratkaisevat vastaisen kohtaloni.

Kunnioittavimmin
Teidän
N. N.

Armahin Anna!

Älä lainkaan ihmettele saadessasi nyt minulta kirjeen. Sillä näithän viime sunnuntaisella kävelymatkalla, millaisessa sydänpolteessa minä olin, vaikka minulla ei ollut voimaa tunnustaa Sinulle totuutta. En ole senjälkeen saanut unta silmiini, ja pelkäänpä raukka, miten minun käy, ellen saa sanotuksi sitä, minkä sinä jo arvaat olevan sydämelläni.

Nyt sen ilmaisen, muuta en voi. Minä pidän Sinusta, rakastan Sinua enemmän kuin mitään muuta maailmassa. Tahdothan tulla omakseni, tahdothan?

Olen niin jännittyneessä mielentilassa, etten löydä tähän sopivia sanoja. Mutta kiihkeyteni antanet anteeksi.

En ehkä aina ole ollut Sinulle mieliksi. Iloinen luonteeni ja seurustelunhaluni ovat useinkin vetäneet minut neitosten pariin, niinkuin kyllä olet nähnyt. Mutta se ei, totisesti sen vannon, ole ollut mitään sen vakavampaa, vaikka Sinä usein oletkin sanonut minua "punatukkaiseksi huliviliksi".

Armain Annani! Älä ajattele sitä, että olet minua vanhempi. Se on päinvastoin parempi meille molemmille, se tekee minus-takin täysvakaisen miehen.

Ne monet monituiset hetket, jotka viime aikoina olemme yhdessä viettäneet, ovat yhä enemmän saaneet minun vakuutetuksi siitä, että Sinä voisit tehdä itsesi ja minut onnelliseksi. Luulen usein nähneeni Sinun katseestasi, että Sinäkin salaisesti rakastat minua. Ja viime sunnuntainen kävelyretkemme sillan taakse sinne salmelle päin oli minulle kuin autuaallisessa unessa käyntiä. Muistatko sitä hetkeä, jolloin istahdimme metsän reunaan levähtämään ja minä otin lakin päästäni ja Sinä sivelit minun

tuuheata tukkaani? Sinä katsoit minuun niin että — — Voi, rakastathan Sinäkin minua, eikö niin? •

Nyt on järkeni rakkaudesta melkein sekaisin. En jaksa enempää. Anna anteeksi tämä rohkeuteni! Ja vastaa, herran nimessä, ole ystävällinen. Jos vähänkin säälit minua, niin jätä jo huomenna kirje postilaatikkoon!

Onnen enkelien siunaavaa suojaa toivottaa Sinulle, Sinua öln, päivin ajatteleva

Lauri.

Arvoisa Herra N!

Kirjeestänne jonka lähetitte minulle, hämmästyin ensi silmäyksellä niin, että todellakin jouduin pulaan, millaisen vastauksen antaisin Teille. Olen kuitenkin kiitollinen avomielisyydestänne. Osoitatte minulle kunnioitusta ja suurinta luottamusta asettamalla kohtalonne käsiini. Tämä ansaitsee kaiken kunnioitukseni. Vaan kun

olemme liian vähän aikaa olleet tuttavina, niin en voi antaa teille mitää varmaa vastausta. Älkää katsoko sitä miksikään tylyyden osoitukseksi minulta, kun pyydän Teitä vielä kerran tarkoin tutkimaan sydäntänne, josko tuo mahdollisesti oli vain joku hetkellinen innostus joka kiihdytti Teitä, tai onko se todellakin vakavampaa ja pysyvää rakkautta. Ihminen ei voi milloinkaan tarpeeksi paljon tutkia itseään. Minun täytyy kuitenkin tunnustaa, että olette voittanut suosioni; vaan ilman lähempää tuttavuutta ei se voi kypsyä rakkaudeksi. Silloin vasta voimme varmuudella arvostella tunteitamme jotka liian äkkiä valloittavat sädämemme. Jos vain haluatte, niin on Teillä tilaisuus tavata minua.

Ystävyydellä Lydia.

Parhain Herra N. N.

Usealta taholta on Teitä minulle esitetty miehenä sellaisena; joka aivan hyvin on tilaisuudessa saattamaan minunkaltaiseni

tytön onnelliseksi, ja myöskin omat huomioni, joita olen ollut tilaisuudessa tekemään, soveltuvat varsin hyvin yhteen näiden käsitteiden kanssa. Sen vuoksi en ensinkään epäile antaessani Teille myöntävää vastausta. ja pyydän vain vieläkin Teitä hyvin pian ilahuttamaan minua muutamilla riveillä.

Teidän uskollinen
N. N.

Hylkääviä vastauksia.

On itsellenikin hyvin tuskallista, kun en voi myöntävästi vastata toivomukseenne enkä ottaa vastaan sitä luottamusta, jonka minulle tahtoisitte antaa.

Kypsän harkinnan jälkeen ja neuvoteluani vanhempieni kanssa olen tullut siihen vakaumukseen että minä jo näin nuorena saisin vastatakseni kahdesta velvollisuudesta, joita, jos Teidän tarjouksenne hyväksyisin, en kuitenkaan katsoisi jaksavani täyttää.

Kokematon kun vielä olen, en luule kykeneväni korvaamaan Teidän ensimmäistä

puolisoanne enkä lieventämäään hänen poismenonsa aiheuttamaa haikeata muistoa.

Vaikkakin minä vaimona ehkä kykenisin tekemään mieheni onnelliseksi, olisin minä — sen tunnen — äitinä kykenemätön täyttämään velvollisuuteni jo verrattai vau-raaksi ehtinyttä poikaa kohtaan.

Minulta puuttuu, kuten jo olen sanonut, tarpeellista kokemusta ja eräänlaista vaka-vuutta, jotka ovat välttämättömät hyvätu-loksista kasvatusta varten.

Se mitä minä äitinä laiminlöisin, ei voisi olla isälle yhdentekevää; ja täydellä syyllä minä tulisin saamaan osakseni moitteen, minkä kykyjeni liiallinen arvostaminen hyvin ansaitsisi.

Turvatakseni itseni liian myöhäiseltä, hyödyttömältä katumukselta ja säästääkseni Teitä itseännekin mahdollisesta katumuk-sesta täytyy minun siis evätä arvokas tar-jouksenne ja toivoa, että Te jossain toi-ssessa naisessa tapaisitte arvonne mukaisen, onnellisemman valinnan tuloksen.

Kunnioittaen

N. N.

Täten täytyy minun antaa kieltävä vastaus Teidän hyväntahtoiseen tarjoukseenne, kun vanhempani, joiden suostumuksetta en ryhdy mihinkään asioihin, ovat kieltäneet suostumasta siihen.

Nöyrimmästi
N. N.

Vaikka olenkin suuresti kiitollinen Teille siitä suotuisasta aatteesta minua kohtaan, niin valitettavasti täytyy minun kummin-kin olla sitä kuulematta. Sillä jo kauan aikaa sitte olen lahjoittanut sydämeni ja käteni eräälle toiselle nuorelle miehelle. Huomaatte siis itse, että minun on aivan mahdotonta suostua tarjoumukseenne.

Se ei kuitenkaan tulevaisuudessa estä minua antamasta Teille samaa arvoa, kun tähänkin asti olen Teitä kohtaan osoittanut ja olen näin muodoin oleva Teidän

Ystävättärenne
N. N.

Syytöksiä, katumusta ja sovintoa.

Rakas Aksel.

Sinun viimeaikainen käyttäytymisesi täyttää sydämeni hirvittäväällä epäilyksellä.

Sinä et enää ole entinen suora, avomielinen, lämminsydäminen Aksel.

Sydämelläsi on jotain, mikä synkistää otsaasi. Tiedän etteñ ole antanut pienintäkään aihetta Sinun alakuloisuuteesi. Samalla rakkaudella ja uskollisuudella, jolla aina olen Sinua kohdellut, olen yhäkin Sinuun kiintynyt.

Voi, minä pelkään lausua julki epäilystäni, mikä tekee minut kauhean onnettomaksi!

Sinä et rakasta minua enää — et ainaakaan yhtä lämpimästi ja yhtä sydämellisesti kuin ennen.

Kaiketikin Sinä nyt ajattelet sitä, että minä olen köyhä tyttö enkä voi tarjota Sinulle mitään muuta omaisuutta kuin rakkauteni.

Mutta, Aksel! — onhan tuo köyhä tyttö

antanut Sinulle kaikkensa — on uhrannut itsensäkin Sinulle. Ja nytkö sinä tuon onnettoman hylkäisit ja ajattelisit ehkä rikasta morsianta!

Rauhani, työkykyni, kaikki on mennyttä, ja autiolta näyttää maailma minusta.

Aksel, jos Sinä todellakin hylkäät minut, niin et Sinäkään tule onnelliseksi. Hartaammin kuin minä ei ainoakaan tyttö voi Sinua rakastaa, ja minun onnettomuuteni, johon sinä olet syypää, on myrkyttävä Sinulta kaiken ilon ja kaiken onnen.

Sinun Eevisi.

Rakas Eevi!

Kuinka on selitettävissä, että noin synkkä epätoivo saattaa hiipiä sydämeesi ja panna Sinun syytämään niin ankaria syytöksiä rakastettuasi kohtaan?

On kyllä mahdollista, että minun käyttäytymiseni viime aikoina on näyttäytynyt vähemmän sydämelliseltä. Siihen ovat kui-

tenkin olleet syynä minun monet huoleni ja puuhani, joista kyllä olen Sinulle kertonut.

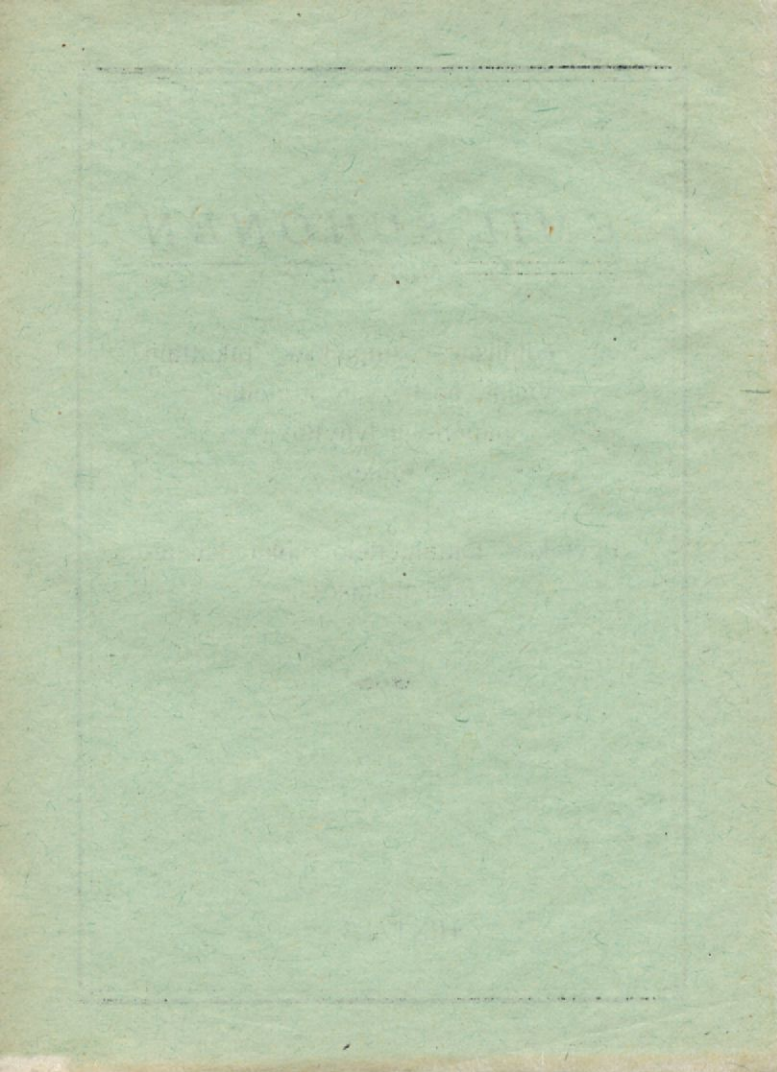
Harvenneisiin vierailuihinikin ovat olleet syynä ainoastaan suuret rasittavat tehtäväni.

Usein ajattelen Sinua ja valitan, että minun täytyy viettää iltani numeroitten ja asiakirjain parissa sen sijaan että saisin olla Sinun seurassasi.

Haihduta siis pois kaikki tuskastuttavat epäilyksesi, äläkä anna niille tilaa rinnassasi. Pian toivon taas voivani säännöllisemmin käydä luonasi ja iloisin mielin nauttia rakkaasta seurastasi.

Sinun
Akselisi.

EMIL SUHONEN
MUROLE

on edullisin ostopaikka tukuttain
joulu-, posti- y.m. korteille,
paperi- ja lyhyttava-
roille.

Pyytäkää hintaluettelo, joka lähete-
tään ilmaiseksi.

HINTA 3:—